

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976

החלטה 15-15

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד שרה שר-לב ועו"ד שני ארז

לבין:

הנקבל

ד"ר יורם פינקלשטיין

ע"י ב"כ - עוה"ד א' אקסלרד וצ' אוחנה-קפש

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר יורם פינקלשטיין הינו רופא מורשה, ובעל תואר מומחה בנוירולוגיה (להלן – **הנקבל** או **ד"ר פינקלשטיין**). הוא משמש כמנהל היחידה לנוירולוגיה וטוקסיקולוגיה במרכז הרפואי "שערי צדק".

החל משנת 2006, בהזדמנויות שונות ובמסגרת עבודתו כרופא, עשה הנקבל שימוש בתואר "פרופסור", למרות שתואר זה לא ניתן לו ע"י גורם מוסמך בישראל.

בשנת 2005 קיבל הנקבל מינוי של "פרופסור עמית" מבית הספר לרפואה של אוניברסיטת ונדרבילט, נשוויל, טנסי (להלן – **האוניברסיטה**). בנוסף לכך, קיבל ד"ר פינקלשטיין מינוי של "פרופסור אורח" מאותה אוניברסיטה. התואר שניתן לנקבל מהאוניברסיטה, לא הוכר באופן רשמי ע"י אף אחת מהפקולטות לרפואה בארץ או ע"י משרד הבריאות.

2. החל משנת 2006, הציג עצמו הנקבל פעמים רבות כפרופסור, לרבות בחתימתו ע"ג תעודות רפואיות, בנייר מכתבים ובפני עמיתיו למקצוע.

בעקבות השימוש שעשה הנקבל בתואר פרופסור, נפתחו נגדו הליכי בירור בלשכת האתיקה של הסתדרות הרופאים בישראל, בסיומם נקבע כי השימוש שעושה הנקבל בתואר האמור, אינו ראוי.

ערעורו של הנקבל לועדת הערעור של לשכת האתיקה, נדחה ביום 11.1.2011, ובהחלטת הוועדה נקבע כי: **"השימוש בתואר פרופסור כמקדים את שמו של דר' פינקלשטיין פסול ואסור"**.

3. בעקבות ממצאי לשכת האתיקה, הודיע מנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' רוני גמזו, לנקבל, במכתב מיום 4.2.13, כי השימוש שהוא עושה בתואר פרופסור "גובל בהטעייה ואף ייתכן בהתנהגות בלתי הולמת".

למרות קביעת לשכת האתיקה ומכתב ההתראה של מנכ"ל משרד הבריאות, המשיך הנקבל "לשאת" בתואר "פרופסור", ולהציג עצמו ככזה בפני הגורמים השונים עימם בא במגע.

הקובלנה

4. בכתב הקובלנה שהוגש נגד הנקבל ביום 21.8.13 ע"י המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בעז לב, נטען כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא וכן התמיד להפר את הוראות הפקודה, כאמור בסעיפים 141(1) ו- (4) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976 (להלן – הפקודה). פרטי הקובלנה הם כדלהלן:

"א. עשה שימוש בכינוי "פרופסור" אשר לא הורשה לו, בניגוד להוראות סעיף 9 לפקודה.
ב. התייחס בזלזול לפניות משרד הבריאות ולשכת האתיקה וסרב לקבל את הנחיותיהם".

דו"ח ועדת המשמעת - ההכרעה

5. בעקבות הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת לדון בה, בהרכב: פרופ' יהודה סקורניק – יו"ר, פרופ' צבי שטרן ועו"ד משה מרבך – חברים. הנקבל כפר בפני ועדת המשמעת בעבירות שיוחסו לו, והוועדה נאלצה לשמוע עדים ולקבל ראיות.

בסיום הדיון המשמעתי, החליטה הוועדה בחוות דעת יסודית, ארוכה ומנומקת כהלכה, לדחות את כל טענותיו של הנקבל, ולהמליץ להרשיעו בדיון. הוועדה דחתה את טענתו של הנקבל כי סעיף 9 לפקודת הרופאים, האוסר שימוש ב"כינוי או הגדר", שלא כדיון, אינו חל במקרה זה, שכן לעמדתו, פרופסור הוא תואר ולא כינוי או הגדר, כמשמעותו בפקודה. תוך שהסתמכה גם על פסיקת ביהמ"ש העליון בנושא, הגיעה הוועדה למסקנה, ולפיה:

"יש לדעתנו בסיס ראוי לקביעה לפיה היזקקות להרשאה כאמור מטעם משרד הבריאות לעשיית שימוש בתואר פרופסור, אמורה להיות באותם מקרים בהם התואר פרופסור הוענק לרופא שלא על-ידי אחת מן הפקולטות לרפואה בארץ".

6. עוד קבעה הוועדה, כי הנקבל פעל בניגוד לכללי האתיקה של ההסתדרות הרפואית ולהחלטת לשכת האתיקה, אשר קבעה כי השימוש שעושה הנקבל בתואר לא לו, הינו "פסול ואסור". הוועדה דחתה את טענותיו של ב"כ הנקבל בדבר תוקפן המחייב של תקנות והנחיות לשכת האתיקה, וקבעה בזו הלשון:

"עינינו הרואות אם כן, כי הענקת התואר "פרופסור" והאופן בו יוצג התואר, מוסדרים היטב במסגרת החוקית והנורמטיבית, שכללי האתיקה שנקבעו ע"י ועדת האתיקה של הר"י בנושא זה הינם חלק בלתי נפרד ממנה. לא מצאנו כי יש מקום להרהר או לערער על מקור סמכותה של לשכת האתיקה לקבוע תנאים שצוינו לעיל, כחלק מן הקוד האתי שחל על כלל הרופאים במדינת ישראל" (ההדגשה במקור).

7. הוועדה דחתה גם את טענתו של הנקבל ל"הגנה מן הצדק", כאשר לטענתו, מדובר באכיפה בדרנית עקב רדיפה אישית שלו מצד יו"ר ועדת האתיקה, פרופ' אבינועם רכס, ויש כאן אפליה אל מול שאר רופאי ישראל. הוועדה קבעה בדוח שהגישה, כי אין כל יסוד להנחה שהקובלנה הוגשה נגד הנקבל משיקולים זרים, או להשגת "מטרה פסולה", כטענתו. הוועדה קובעת לאמור:

"השיקולים שהיו ביסוד העמדתו של הנקבל לדין היו שיקולים ענייניים בלבד, ללא כל כוונה להפלותו לרעה... גם לא מצאנו כל יסוד לטענה כי הנקבל נרדף ע"י פרופ' רכס משום סכסוך אישי..."

ייתכן כנראה, כי טענתו זו של הנקבל תמוהה בעיניי, לאחר שהוא זה שסירב בתוקף למלא אחר הנחיות והוראות לשכת האתיקה ומנכ"ל משרד הבריאות, ולמעשה לא הותיר לגורמי אכיפת החוק כל ברירה, אלא להגיש נגדו כתב קובלנה, נוכח סרבנותו ועיקשותו.

8. הוועדה מסכמת את עמדתה, בזו הלשון:

"... שוכנענו כי יש לראות בחומרה עשיית שימוש בתואר פרופסור על ידי הנקבל אל מול מטופליו, עמיתיו ומוסדות שונים, בלי שהוענק לו תואר זה על-ידי מוסד אקדמי מוכר בארץ ולחלופין, שלא בהתאם לכללים שנקבעו ע"י הלשכה לאתיקה בנסיבות שכאלה... ובלי שיקבל לכך את אישור משרד הבריאות בהתאם לסעיף 9 לפקודה. יצירת מצג מטעה בנסיבות שפורטו בהחלטה זו, יש בה כדי לפגוע באמון הציבור, בכלל הרופאים ובמעמדו של מקצוע הרפואה".

אשר על-כן ממליצה הוועדה להרשיע את הנקבל בהתנהגות שאינה הולמת רופא ובכך שהתמיד להפר את הוראות פקודת הרופאים – עבירות לפי סעיפים 41(1) ו- (4) לפקודת הרופאים, כמיוחס לו בכתב הקובלנה.

דוח ועדת המשמעת – העונש

9. הוועדה ראתה בחומרה רבה את התנהגותו של הנקבל, ד"ר פינקלשטיין, בפרשה עגומה זו, הן בנשיאת תואר לא לו והן בהתנהגותו המזלזלת כלפי הגורמים הרפואיים השונים, עד כדי דרישה מופרכת להעמיד את פרופ' רכס ואת פרופ' גמזו לדין (נ/56).

כדברי הוועדה הנכבדה:

"אין לנו אלא להצטרף כי רופא בכיר במעמדו של הנקבל בחר בדרך זו של עימותים בלתי פוסקים ושל הפרה בוטה של הוראות החוק וכללי האתיקה, תוך הפגנת זלזול כלפי גורמי האכיפה במערכת הבריאות, כבדרך הראויה לעמדתו, להתמודד עם מה שנראה בעיניו כהצרת צעדי ופגיעה במעמדו האקדמי; עמדה ממנה לא חזר, למרות שלא היה לה כל יסוד בתשתית הראייתית שהונחה בפנינו".

לקולה התחשבה הוועדה בחוות הדעת החיובית שהציג הנקבל ובהערכה המקצועית לה זכה כרופא, תוך שהיא מבהירה כי "התחשבות במעמדו ובכישוריו המקצועיים של הרופא ובוותק המקצועי שלו – מנעה מאיתנו הגעה להמלצה בנקיטת אמצעי משמעת חמור מזה".

לסיכום, ממליצה הוועדה להתלות את רישיונו של הנקבל מלעסוק ברפואה, למשך חודש ימים.

החלטה

10. סבורני, כי הוועדה שקלה אל נכונה את כל השיקולים הרלוונטיים בפרשה זו – הן לענין הכרעת הדין והן לענין אמצעי המשמעת שמן הראוי להטיל על הנקבל. לענין ההכרעה – בצדק דחתה הוועדה את טענותיו המפולפלות והמתפלפלות, גם יחד, של הנקבל לגבי מהות התואר שהוענק לו בארה"ב, ואשר לא התיר לו שימוש בתואר פרופסור במדינת ישראל. חד וחלק! ומובן לכול בר-בי-רב הקורא את הוראות הדין וכללי האתיקה – למעט, ככל הנראה, הדוקטור פינקלשטיין.

בצדק רב העבירה הוועדה בקורת קשה וחריפה - לא רק על מעשיו של הנקבל ועל התחזותו והתהדרותו בתואר לא לו - אלא לא פחות מכך גם על תגובותיו המחוצפות והבלתי ראויות כלפי גורמי האכיפה בלשכת האתיקה ובמשרד הבריאות. כקביעת הוועדה:

"אין לנו אלא להצטער על כך שרופא במעמדו של הנקבל מתנהל כך מול הגורמים הבכירים ביותר במערכת הבריאות...יש בהתנהלות זו משום זלזול במפגיע בגורמים האחראים על אכיפת כללי ההתנהגות הנכונים של רופאים במדינת ישראל והיעדר כל נכונות לשתף עימם פעולה".

יצוין, כי גם ועדת הערעור של לשכת האתיקה העבירה בקורת קשה על התנהלותו של דוקטור פינקלשטיין בפרשה, לרבות סירובו להצעת הפשרה המכובדת שהוצעה לו. הוועדה שאלה אף בהחלטתה שאלה רטורית: "האם באמת רוצה דר' פינקלשטיין להתפלפל על משמעות פרופסור עמית?", כאשר אין לי ספק כי התשובה לכך חיובית בהחלט.

11. הנני שותף מלא לבקורת שהעבירו כל הגורמים בפרשה זו על התנהגותו התמוהה, הלא אתית והבלתי נורמטיבית של דוקטור פינקלשטיין הנכבד בפרשה עגומה זו, אשר איננה הולמת - לא רק רופא מורשה, כלשון הפקודה – אלא כל אדם סביר והגיוני, יהיה תוארו פרופסור, דוקטור, מתמחה, או סתם אדם רגיל מן היישוב.

סבורני, כי אם היה דוקטור פינקלשטיין מקדיש ולו מעט מהזמן שהקדיש להטרדת הגורמים השונים בטענותיו ובטרונותיו המוזרות והבלתי קבילות - לצורך עיסוק בהשגת תואר הפרופסורה כחוק, כי אז היה נושא את התואר, כדת וכדין, כבר מזמן.

12. אמצעי המשמעת שהומלץ על-ידי הוועדה – התליית רישיון למשך חדש אחד בלבד – נראה קל, בעיניי במיוחד נוכח התנהלותו והתנהגותו הבלתי ראויים של דוקטור פינקלשטיין בפרשה זו, ובזבז זמנם של הגורמים השונים העוסקים באכיפת החוק, בזוטות שכאלה. אולם בשים לב לחוות הדעת החיוביות שהוא הגיש לוועדה ולהערכה המקצועית לה הוא זוכה – החלטתי שלא להחמיר בענשו, על אף שהוא נוטה לקולה, כאמור. הוסף לכך גם את העובדה המצערת, שבסופו של דבר פגע דוקטור פינקלשטיין גם בתדמיתו שלו, כקביעת הוועדה - כשמעתה הוא יהיה רשאי לשאת גם בתואר "נקבל" - והרי לך סיבה נוספת להותיר את המלצת הוועדה על כנה.

הנני מחליט אפוא, לאמץ את המלצת הוועדה, ולהתלות את רשיונו של הנקבל, דוקטור יורם פינקלשטיין, מלעסוק ברפואה למשך חדש ימים, החל מיום 3.01.2016.

ניתן היום 8.11.15, כו חשון תשע"ו.

יש להפיץ החלטה זו לצדדים, כמקובל, וכן להפיץ העתק ממנה לכל הגורמים שטיפלו בפרשה.

כמו – כן, הנני ממליץ כי יו"ר ההסתדרות הרפואית יפרסם לכלל הרופאים, בכל דרך שימצא לנכון, את דבר תוארו האמיתי של דוקטור פינקלשטיין, וזאת על-מנת למנוע הטעיית הציבור.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)